

भेटीरिरी अस्पतालका प्रमुख र चालकविरुद्ध भ्रष्टाचार मुद्दा

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । सप्तरीको राजविराजस्थित भेटीरिरी अस्पताल तथा पशु सेवा विज्ञ केन्द्रका कार्यालय प्रमुख डा.रामपवित्र दास र हलुका सवारी चालक भोगेन्द्र यादवविरुद्ध अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले विशेष अदालत काठमाण्डुमा आरोपपत्र दायर गरेको जनाएको छ ।

भ्याक्सिनेटरहरूले पाउने भुक्तानी रकमबाट २० प्रतिशत कमिसन मागेको उजुरीका आधारमा अख्तियारको टोलीले आरोपितहरूलाई नियन्त्रणमा लिएको थियो ।

अनुसन्धानका क्रममा कार्यालय प्रमुख डा.रामपवित्र दासले भ्याक्सिनेटरहरूलाई खोप कार्यक्रम सम्पन्न गरेबापत कानुन बमोजिम पाउनुपर्ने पारिश्रमिक भुक्तानी गर्दा चालक भोगेन्द्र यादवसँगको मिलेतोमा रकम मागेको खुलेको छ । उनीहरूले कम्तीमा २० प्रतिशत घुस नदिइ नहुने बाध्यता परेर १ लाख ३२ हजार ३५० रुपैयाँ घुस लिएको पुष्टि भएको छ ।

आयोग ले दुवै जनालाई १ लाख ३२ हजार ३५० रुपैयाँ बिगो कायम गरी भ्रष्टाचार निवारण ऐन, २०५९ बमोजिम कैद र बिगो अनुसारको जरिवाना सजायको मागदाबी गर्दै बुधबार विशेष अदालतमा मुद्दा दायर गरेको छ ।

‘सांसद विकास कोष’ असंवैधानिक

मधेश सरकारको निर्णय सर्वोच्चद्वारा बदर, सांसद विकास कोषमा पूर्णविराम

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । सर्वोच्च अदालतले ‘सांसद विकास कोष’ वा ‘संसदीय क्षेत्र पूर्वाधार विकास कार्यक्रम’का नाममा सांसदहरूलाई बजेट बाँड्ने, योजना छनोट गराउने तथा कार्यान्वयन प्रक्रियामा प्रत्यक्ष संलग्न गराउने अभ्यास नेपालको संविधान, शक्ति पुथकीकरणको सिद्धान्त तथा संघीय शासन व्यवस्थाको मर्मविपरीत हुने स्पष्ट व्याख्या गरेको छ ।

मधेश प्रदेश सरकारले आफ्ना सांसदहरूलाई करोडौं रुपैयाँ बराबरका विकास योजना सञ्चालन गर्न दिने तयारी गरेको भन्दै दर्ता गरिएको रिट निवेदनमाथि अन्तिम फैसला गर्दै सर्वोच्चले यस्ता कार्यक्रम भविष्यमा सञ्चालन नगर्न तथा सांसदहरूलाई कार्यकारी प्रकृतिका विकास निर्माणका काममा संलग्न नगराउन निर्देशनात्मक आदेश जारी गरेको छ ।

न्यायाधीश सपना प्रधान मल्ल र सुनिलकुमार पोखरेलको संयुक्त इजलासले २०८१ पुस १२ गते फैसला सुनाएका थिए । उक्त फैसलाको पूर्णपाठ बुधबार सार्वजनिक भएको छ ।

मधेश प्रदेशमा जनमत पार्टीका नेता सतीशकुमार सिंहको नेतृत्वमा सरकार गठन भएपछि २०८१ जेठ २५ गते बसेको पहिलो मन्त्रिपरिषद् बैठकसँगै विवाद शुरु भएको थियो ।

त्यतिबेला मन्त्रिपरिषद्ले प्रत्यक्ष निर्वाचित प्रदेश सांसदलाई ५ करोड रुपैयाँ र समानुपातिक सांसदलाई १ करोड ५० लाख रुपैयाँ बराबरका योजना सञ्चालन गर्न दिने निर्णय गरेको समाचार सार्वजनिक भएको थियो । निर्णय औपचारिक रूपमा सार्वजनिक नगरिए पनि सांसदहरूलाई निर्वाचन क्षेत्रमा छनोट गर्ने अधिकार दिने तयारी भएको विषय व्यापक चर्चामा आएको थियो ।

यसले प्रदेश सरकार कार्यकारी अधिकारभन्दा बाहिर गएर सांसदलाई बजेट खर्च गर्ने भूमिकामा लैजान खोजेको भन्दै कानुनी तथा राजनीतिक बहस चर्कियो । संविधानले स्थानीय तहलाई दिएको विकास निर्माणसम्बन्धी अधिकार प्रदेश सांसदमार्फत प्रयोग गराउन खोजिएको आरोपसमेत लाग्यो ।

यही पृष्ठभूमिमा बाराका पारितोकुमार साह, आबिद हुसेन तथा अधिवक्ता विक्रम भण्डारीलगायतले सर्वोच्च अदालतमा रिट निवेदन

दर्ता गरेका थिए । रिटमा मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालय, अर्थ मन्त्रालयलगायतलाई विपक्षी बनाउँदै कथित निर्णय बदर गर्न उद्देश्यको आदेश माग गरिएको थियो । निवेदकहरूले उक्त निर्णयले संविधानको धारा १६२ अन्तर्गत प्रदेश कार्यकारी अधिकार र धारा २१४ अन्तर्गत स्थानीय तहको कार्यकारी अधिकार उल्लंघन गरेको, बजेटको अपारदर्शी प्रयोग तथा राजनीतिक प्रभावका आधारमा योजना वितरण हुने जोखिम बढाउने जिकिर गरेका थिए ।

रिटमाथि सुनुवाइका क्रममा मधेश प्रदेश सरकारका तर्फबाट अदालतमा पेश गरिएको लिखित जवाफमा भने जेठ २५ गतेको मन्त्रिपरिषद् बैठकले सांसदहरूलाई योजना वा बजेट बाँड्ने सम्बन्धमा कुनै औपचारिक निर्णय नगरेको दाबी गरिएको थियो । सरकारले आर्थिक वर्ष २०८१/८२ को नीति तथा कार्यक्रम तथा बजेटमा ‘संसदीय क्षेत्र पूर्वाधार विकास कार्यक्रम’ शीर्षकमा

कुनै रकम विनियोजन नगरिएको र त्यस्तो कोष नै स्थापना नभएकोले रिटको औचित्य समाप्त भएको दाबी गरेको थियो ।

सर्वोच्च अदालतले सरकारकै लिखित जवाफका आधारमा औपचारिक निर्णय नभएको तथा बजेटमा रकम विनियोजन नगरिएको देखिएकाले यसपटक उद्देश्यको आदेश जारी गरेर निर्णय बदर गर्नुपर्ने अवस्था नरहेको निष्कर्ष निकाल्यो ।

तर, अदालतले विषयको संवैधानिक गम्भीरतालाई दृष्टिगत गर्दै भविष्यमा यस्ता कार्यक्रम सञ्चालन नगर्न र सांसदलाई कार्यकारी भूमिकामा लैजाने अभ्यास नगर्न निर्देशनात्मक आदेश जारी गरेको छ ।

पूर्णपाठमा अदालतले सांसदको संवैधानिक भूमिका स्पष्ट गर्दै भनेको छ, “सांसदहरूको मुख्य जिम्मेवारी सरकारको कामकारबाहीमाथि निगरानी राख्ने, कानून निर्माण गर्ने तथा बजेट स्वीकृत गर्ने हो । बजेट स्वीकृत गर्ने व्यक्त स्वयं योजना छनोट गर्ने,

उपभोक्ता समिति गठन गर्ने र बजेट खर्च गर्ने प्रक्रियामा संलग्न हुँदा गम्भीर स्वार्थको द्रष्टा उत्पन्न हुन्छ ।”

अदालतका अनुसार यस्तो अभ्यासले वित्तीय अनुशासन, पारदर्शीता तथा सुशासनको आधारभूत सिद्धान्तमै असर पुर्‍याउँछ । फैसलामा संविधानले स्थानीय स्तरका सडक, भवन, सिँचाइ, खानेपानीलगायतका अधिकांश साना पूर्वाधार निर्माणको अधिकार स्थानीय तहलाई दिएको उल्लेख गरिएको छ ।

यस्ता योजना सांसदमार्फत सञ्चालन गरिँदा गाउँपालिका र नगरपालिकाको संवैधानिक अधिकार कमजोर हुने, संघीय संरचनामा दोहोरो अधिकार सिर्जना हुने तथा सहकारितामूलक संघीयताको मर्मविपरीत परिणाम आउने सर्वोच्चको ठहर छ ।

अदालतले सांसद विकास कोषले स्थानीय सरकारलाई छायाँमा पार्ने र जनप्रतिनिधिहरूबीच अनावश्यक अधिकारको द्रष्टा सिर्जना गर्ने उल्लेख गरेको छ ।

सर्वोच्चले प्रत्यक्ष निर्वाचित सांसदलाई ५ करोड रुपैयाँ र समानुपातिक सांसदलाई १ करोड ५० लाख रुपैयाँ बराबरका योजना दिने अवधारणामाथि पनि गम्भीर टिप्पणी गरेको छ ।

सर्वोच्चले आफ्नो निष्कर्षलाई बलियो बनाउन भारत र फिलिपिन्सका सर्वोच्च अदालतका महत्वपूर्ण फैसलासमेत उद्धृत गरेको छ ।

संघीय संसद् र केही प्रदेशमा विभिन्न नाममा सांसदलाई निर्वाचन क्षेत्रमा खर्च गर्ने बजेट उपलब्ध गराउने अभ्यास विगतदेखि दोहोरिँदै आएको थियो ।

तर, उक्त कार्यक्रमले सांसदलाई कार्यपालिकाको भूमिकामा पुर्‍याउने, स्थानीय तहको अधिकार खोस्ने, बजेटको राजनीतिक दुरुपयोग गर्ने तथा पारदर्शीतामाथि प्रश्न उठाउने भन्दै नागरिक समाज, पूर्वप्रशासक तथा कानुनविदहरूले निरन्तर आलोचना गर्दै आएका थिए ।

यसअघि पनि संघीय सरकारले सञ्चालन गरेको निर्वाचन क्षेत्र पूर्वाधार विकास कार्यक्रम सर्वोच्च अदालतको आदेशपछि रोकिएको थियो । मधेश प्रदेशको विवादले पुनः त्यही संवैधानिक प्रश्न अदालतसमक्ष पुगेको थियो ।

मल ओसारपसार आरोपः

भारतीय जेलमा रहेका सर्लाहीका दुईजना किसान रिहा हुने

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । आफ्नै खेतमा प्रयोग गर्नका लागि रासायनिक मल ल्याउन सीमावर्ती भारतीय बजार सोनवर्षा पुगेका सर्लाहीका दुई दाजुभाइ एक महिनाभन्दा बढीको जेल जीवनपछि अन्ततः जमानतमा रिहा हुने भएका छन् । भारतस्थित सीतामढी जिल्लाको डुमरा व्यवहार अदालतले बुधबार सिंह दाजुभाइलाई बेल (जमानत) मा छाड्ने आदेश दिएको छ ।

अदालतका मुख्य न्यायाधीश अखिलेशकुमार भाको एकल इजलासले दुवै दाजुभाइलाई धरोटीमा रिहा गर्ने निर्णय सुनाएको छ ।

असार १७ गते दुई थान बोरा युरिया र ६ थान बोरा डीएपी मल लिएर घर फर्किँदै गरेका बलरा नगरपालिका-५ का ५५ वर्षीय सुरेशप्रसाद सिंह र ६० वर्षीय नागेन्द्रप्रसाद सिंहलाई भारतीय सीमा सुरक्षा बल (एसएसबी) र भारतीय कृषि विभागको संयुक्त टोलीले नियन्त्रणमा लिएको थियो । भारतीय अधिकारीहरूले उनीहरूमाथि ‘मल तस्करी’ को गम्भीर आरोप लगाएर सोनवर्षा थाना पुर्‍याएका थिए । पछि उनीहरूलाई सीतामढीको डुमरास्थित कारागार चलान गरियो । अदालतमा सिंह दाजुभाइको तर्फबाट डुमराका वकिल संजयकुमार भा र किरण चौधरीले बहस गरेका थिए । वकिल भाले न्यायाधीशबाट बेलको आदेश भएपछि अब दुई दिनभित्र दुवै दाजुभाइ जेलमुक्त हुने बताए ।

वकिल भाका अनुसार बिहीबार दुवैजनाको बेल आदेशको कागजात जुनियर न्यायाधीशले लेखापढी गरेर डुमरा कारागार पठाइनेछ । कारागारमा सिंह दाजुभाइले बेल (जमानत) को आदेश कागजमा हस्ताक्षर गर्नेछन् । उक्त कागज पुनः अदालत लगिन्छ र त्यहाँबाट प्रक्रियालाई अन्तिम रूप दिँदै आफन्तको जग्गाजमिन धरोटी राखेर जमानतमा छाड्ने आदेश दिइन्छ । उक्त आदेश कारागारमा लगेर दिएपछि मात्र सिंह दाजुभाइ जेलमुक्त हुनेछन् ।

वकिल भाले सिंह दाजुभाइको जमानत हुन अझै २ दिन लाग्ने बताए । ‘बेलको आदेश भएपछि अब समस्या छैन,’ उनले भने, ‘अदालतले छिटो प्रक्रिया गर्‍यो भने दुई दिनमा जमानतमा बस्ने आफन्तलाई जिम्मा लगाइन्छ ।’ कारागारबाट छुटे पनि सिंह दाजुभाइ भने महिनामा एक पटक तारेखका लागि डुमरा अदालत आउनुपर्ने वकिल भाले सुनाए । सिंह दाजुभाइको मुद्दा पहिलो नम्बरमा अदालतका सह-विशेष न्यायाधीश अखलेश

कुमार भाको एकल इजलासमा परेको थियो । केही समयको बहसपछि दुवैको बेल आदेश भएको छ । दुवैजनालाई केही समय अदालतमा हाजिर गराइ पुनः कारागार पठाइएको थियो । सिंहका अनुसार अब दुई दिनभित्र दुवैजना जेलमुक्त हुनेछन् । धान रोपाईंको सिजनमा स्वदेशमै मल नपाएपछि उनीहरू विगतका वर्षमा जस्तै सीमावर्ती भारतीय बजार सोनवर्षा पुग्न बाध्य भएका थिए । मल ल्याउने क्रममा पक्राउ परेका सिंह दाजुभाइबारे घटना सार्वजनिक भएपछि सरकारले समेत चासो लिएको थियो । त्यसलगत्तै परराष्ट्रमन्त्री शिशिर खनालले घटनाबारे चासो देखाउँदै नयाँ दिल्लीस्थित नेपाली दूतावासमार्फत भारत सरकारसँग कूटनीतिक समन्वय गरेका थिए ।

नेपालमा खेतीपातीको मुख्य सिजनमा हरेक वर्ष रासायनिक मलको चरम अभाव हुने गर्दछ । सरकारले पर्याप्त र समयमै मल उपलब्ध गराउन नसक्दा सीमावर्ती क्षेत्रका किसानहरू आफ्नै जीविकोपार्जन र बाली जोगाउन भारतीय बजारमा निर्भर हुन बाध्य छन् । व्यापारिक प्रयोजनका लागि नभई आफ्नै प्रयोगका लागि थोरै परिमाणमा मल ल्याउँदा पनि भारतीय सुरक्षा निकायले कठोर व्यवहार गर्दै तस्करीको मुद्दा चलाउने गरेकाले सीमा क्षेत्रका नेपाली किसानहरूले बर्सेन यस्ता साप्ती र कानुनी भ्रमेला भोग्नुपरिरहेको गुनासो पोख्छन् । बुवा र काकाको छुट्टै खबर सुनेर

छोरा अभिनास सिंहले खुसी व्यक्त गरे । ‘ढिलै भए पनि बुवाहरू छुट्टै आदेश भयो । अब मन हल्का भएको छ,’ उनले भने, ‘मलकै लागि बुवाहरू भारतीय जेलमा पर्नुभयो, तर अहिलेसम्म नेपालमा मल पाइएको छैन । यो साह्रै दुःखद हो ।’

किसानहरूलाई मलको मूल्य, गुणस्तर र आपूर्ति सुनिश्चित गर्ने उद्देश्यका लागि भारत सरकारले जारी गरेको फर्टिलाइजर कन्ट्रोल अर्डर (एफसीओ) अनुसार कृषिका लागि प्रयोग हुने मल किसानलाई अनुदानमा वितरण गरिने वस्तुमा पर्छ । त्यस किसिमको वस्तुलाई अनुमतिबिना वा व्यापारिक प्रयोजनका लागि देशबाहिर लैजान नपाइने व्यवस्था छ । भारतको अत्यावश्यक वस्तु ऐन, १९५५ ले मललाई पनि अत्यावश्यक वस्तु मानेको छ ।

त्यसैले अत्यावश्यक वस्तुमा पर्ने मलको नेपालतर्फ हुने ओसारपसारमा भारतीय सुरक्षा अधिकारीले कडाइ गर्दै आएका छन् । भारत सरकारले मलको ओसारपसारमा कडाइ गरिरहेका बेला यता नेपालमा भने सरकारले नै किसानहरूलाई आवश्यक मल उपलब्ध गराउन सकेको छैन । जसको मारमा सीमावर्ती क्षेत्रका सिंह दाजुभाइजस्ता किसानहरू पर्दै आएका छन् । तर पनि सरकार यसप्रति गम्भीर नभइ किसानको समस्याप्रति चासो नदेखाएको आरोप किसानहरूले लगाउन थालेका छन् ।

डेङ्गी भाइरसको संक्रमणबाट बच्ने उपायहरू

सुरक्षित रहौं
रोकथाम गरौं
नियन्त्रण गरौं

डेङ्गी रोग डेङ्गी भाइरसबाट संक्रमित एडिज जातका लामखुट्टेको टोकाईबाट सर्दछ । एडिज जातका लामखुट्टे पानी जम्मा भएको जुनसुकै भाँडोमा पनि हुर्कन सक्दछ ।

पानी राख्ने भाँडाहरू जस्तै ट्यांकी, ड्रम, बाटा, बाल्टिन आदिलाई लामखुट्टे नछिर्ने गरी राम्ररी छोपेर राख्नु । साथै पानी जम्न सक्ने ठाउँमा पानी जम्न नदिन नियमित सफा गरौं ।

कोठा भित्र लामखुट्टे भगाउने धूप बाल्ने र लामखुट्टेको टोकाईबाट बच्ने मलम लगाऔं ।

घर/विद्यालयको अर्धो घुम्ना-काष्ठा, जस्तैः पर्दा पछाडी, खाटमुनि, शौचालय भित्र, बेस्क/बेन्च मुनि आदि जस्ता ठाउँहरूमा किटनाशक औषधि छर्कौं गरी ।

कम्तिमा हप्ताको एक पटक ऐर कुल्लर, पानी ट्यांकी, फूलदानी, गमलामा राखिएको फटेहरू राम्ररी सफा गरौं ।

हामी सबै मिलेर मात्र डेङ्गी रोकथाम गर्न सक्छौं ।

लामखुट्टेले फुल पार्न सक्ने संभावित घर र विद्यालय भित्र र वरपरका पानी जम्ने सबै ठाउँहरू र पानी राख्ने भाँडाहरू खोजी खोजी सफा गरौं र लामखुट्टेको फुल नाष्ट गरौं ।

सखुवानन्कारकट्टी गाउँपालिका सखुवानन्कारकट्टी, सिरहा, मधेश प्रदेश

संवादबाट समाधान गर

Dr. Anand Kumar

सुनसरी जिल्ला जातीय र धार्मिक विविधता भएको जिल्ला हो । साउन १० गते देवानगञ्ज-३, कप्तानगञ्जमा भएको हिंसात्मक भडपडाबाट स्थानीय तीन युवाको मृत्यु हुनु र सिम्रौं पश्चिम प्रभावित हुनेसम्मको घटनाले यसको संवेदनशीलता पनि त्यत्तिकै बढी छ । यो घटना एउटा स्थानीय भडपामात्र थिएन, दशकौंदेखि मुसलमान रहेको अविश्वास, धार्मिकको फितलो उपस्थिति र बढ्दो साम्प्रदायिक ध्वनीकरणको एउटा अभिव्यक्ति पनि थियो ।

मृतकका परिवार र सरकारीविच साउन १५ गते ७ बुँदे सम्मति भयो । मृतकलाई 'सहिद' घोषणा गर्ने प्रक्रिया थाल्ने, १०-१० लाख क्षतिपूर्ति दिने, परिवारका सदस्यलाई रोजगारी दिने र स्मृति पार्क बनाउने जस्ता बुँदाहरूले टक्काले आक्रोश र शव व्यवस्थापनको सङ्कटलाई तत्कालो पनि । तर, के यी सहमतिले मात्रै कप्तानगजमा रोपिएको अविश्वसनीको आगोलाई निभाउने सकिन्छ ? यो गम्भीर प्रश्न हो ।

कतानगज्जको यो घटना सुनसरीका लागि नौलो वा पहिलो भने होइन । यस्ता घटना विगतदेखि नै भइरहएका छन् । २०८० को भदौमा धरानमा भएको भइरह्यो र चर्च निर्माणको विवाद लगायतपछि उत्पन्न तनावले सिक्ने देशलाई तर्जित बनाएको थियो । इन्द्रबा, हरिनगर र भुटाजस्ता दक्षिणी भेगमा मूर्ति विसनर्जन (सेलाउमा) वा मुहर्रमका बेला ताँजया निकाल्ने क्रममा हुने सानातिना विवाद पटक-पटक टुट्छन् । भइरह्यो परिणत भएका छन् । विगतमा मदनसा र भन्दरको जग्गा, मेला-जात्रा र धार्मिक जुलुसका रुटलाई लिएर पनि विवाद भइरहन्थे । यसले दुई समुदायविचको मनोरोझाँपण पखालहरू अग्लो बन्दै गयो । त्यही कारण कतानगज्ज र वरपरका क्षेत्रमा हिन्दु र मुस्लिम समुदायविच शताब्दीयौँदेखि रहँदै आएको सद्भावपूर्ण सम्बन्ध शङ्कामा बदलियो ।

मदरसाहरूको संरचना र कार्यशैलीलाई लिएर अर्को पक्षमा गहिरो संशय छ । ६ फिटको सट्टा १२ फिट अग्ला पखाल लगाइनु, मदरसाभिन्ने गतिविधिमा राज्यको पहुँच निया हुनु र त्यहाँ हुने शैक्षिक गतिविधिबारे राज्यको शक्यता बेखबर रहनुले अर्को पक्षको शङ्कास्पद मनोविज्ञानलाई प्रश्न दिएका छ । जब मानिसहरूले अर्को समुदायको पराधिन के भरइहरूको छ भन्ने थाहा पाउँदैनन्, तब उनीहरूले त्यहाँ पडिथर भरइहरूको अनुमान गर्ने थाल्छन् । यो अनुमान नै अन्ततः हिंसाका बलालिन् सक्छ ।

मदससहरूलाई केवल धार्मिक केन्द्रको रूपमा मात्र हेर्नु हुन, ती शैक्षिक केन्द्र पनि हुन । तर, सुरूसा अधिकारिहरू नै धार्मिक शिक्षका लागि राज्यले किनार करारी लगानी गर्नु ? कति लगानी गर्नु भनेजस्तो प्रश्न गर्छु । नेपालको संविधानले धर्मनिरपेक्षताको व्याख्या गर्दा राज्यलाई सबै धर्मप्रति समान व्यवहार गर्ने र संरक्षण गर्ने जिम्मेवारी दिएको छ । तर, यसको अर्थ धार्मिक कट्टरता फैलाउने वा राष्ट्रिय मूलधारबाट अलग रहने शिक्षालाई आँखा चिप्नेर समर्थन गर्नु होइन ।

मदसाह्रमा दिनियात, अरबी र उर्दू पढाइनु सार्वकृतिक अधिकार हो, तर जब त्यहाँका विद्यार्थीहरूले आधुनिक ज्ञान, गणित र नेपाली राष्ट्रियताको शिक्षा पाउँदैनन्, उनीहरू समाजको पृथग्भावतक छन्छन् । यसले गर्दा उनीहरूमा एउटा विशिष्ट पहिचान त निर्माण हुन्छ, तर नागरिकको रूपमा समाजसँग जोडिने कडी कमजोर हुन्छ । सुनसरी र मोरङका सीमावर्ती क्षेत्रमा रहेका मद्रसहरूको कानुनी हैसियत, पितृको पाठ्यक्रम र त्यहाँ कार्यरत शिक्षकहरूको पृष्ठभूमिको बारेमा रायस्थायी कुनै ठोस तथ्याङ्क नहुनु राष्ट्रिय सुरक्षाको दृष्टिकोणले पनि चुनौतीपूर्ण छ । केही वर्ष अगाडि सुनसरीमै खुर्दिद आलमको हत्या भएको घटना हामीले सुनेका छौं । भारतीय मोष्ट वाण्डेडलाई मद्रसमा लुकाए राखेकै कारण आलमको हत्या भएको सुरक्षा स्रोत दावी गर्छ । सुनसरीको सिमाना भारतको बिहारसँग जोडिएको छ । यो खुला सिमाना केवल महिनासँगै र सामानको

आवतजावतको माध्यममात्र होइन । बर विचार र कट्टरताको अभाव-निर्यातको कारण पनि बनेको छ । सुनसरीको देवागणज, कटारगणज, भुटा र हरिगणज जस्ता क्षेत्रहरूमा बाध्य देवाहरूको लगानी र धार्मिक प्रभाव बढ्दो छ । टर्की, कतार, पाकिस्तानबाट आउने आर्थिक सहयोग र तब्लीगी जमात जस्ता संस्थाहरूको गतिविधिपले स्थानीय धार्मिक संरचनालाई प्रभावित पारेको छ । अर्कोतर्फ, भारतमा बढ्दो हिन्दुत्वको आक्रमक नेपालका सीमावर्ती क्षेत्रमा हिन्दु कट्टरहरू पनि आक्रमक भएका छन् ।

जब सिमानापारि कुनै धार्मिक घटना हुन्छ, त्यसको प्रत्यक्ष पराकम्पन कप्तानगञ्जमा महसुस हुन्छ । टुरिस्ट भिसामा नेपाल आएका विदेशीहरूले धार्मिक स्थलहरूमा गएर के गरिरहेका छन् ? उनीहरूले कस्तो प्रचार गरिरहेका छन् ? यसको अनुगमन गर्ने संयन्त्र राज्यसँग छैन या भएर पनि अनुगमन गर्दैन ।

साउन १० को घटनामा प्रहरीले चलाएको गोलीका

सामान्य जवानले कतिस्मम धैर्यता राख्न सक्छ ? प्रज प्रहरी आफैँ असुरक्षित महसुस गर्छ, तब उसले सूचनाका लागि गोली चलाउँछ । कप्तानबग्जको घटनामा प्रहरीको ध्यानिक व प्रशिक्षणको अभाव सत्य देखिन्छ । सुरक्षा निकायहरू केवल घटना भएपछि पुगेमात्र हुन् कि घटना हुने नदिने सूचना संयन्त्र पनि राख्छन् ? सूचना सङ्कलनको यो असफलताले नै दुई जनाको ज्यान लिएको हो भन्ने प्रश्न पनि उठिरहेको छ ।

नेपालका राजनीतिक दलहरूका लागि सम्प्रदायिकता दुईधारे तरबार हो। चुनावका बेला भोटका लागि धार्मिक समूहहरूलाई रिभ्याउ गरेर भोटका कट्टरपंथी मार्गहरूमा मौन बस्ने प्रवृत्तिले पनि आज यो अवस्था आएको हो। कतिपय स्थानीय नेताहरू आफ्नै धार्मिक अभियानका अगुवा बनेका छन्। जब राज्यले अपराधीलाई उसको जात वा धर्मको आधारमा मात्र व्यवहार गर्छ, तब एण्डहीनता बढ्छ। एउटा समुदायले अर्को समुदायमाथि आक्रमण गर्दा

समितिहरूले संवादमार्फत समाधान गर्नुपर्छ । शङ्का
मेटाउन खुलापन चाहिन्छ ।

देवानगञ्ज जस्ता क्षेत्रमा राज्यको लगानी कुनै
एक समुदायलाई लक्षित गरी होइन, सिक्नै भूगोलको
विकासका लागि हुनुपर्छ । जब सबैले विकासको फल
समान रूपमा पाउँछन्, तब उनीहरूमा राज्यप्रतिको
अपनत्व बढ्छ र धार्मिक कट्टरताले ठाउँ पाउँदैन ।

सुनसरीको कप्तानगञ्जमा भएको दुःखद घटनाले सिङ्गो नेपाललाई झकझक्याएको छ । सुनसरीको घटनामा मृत्यु भएका युवाको रगतले हाम्रो सामाजिक सद्भावको कमजोरीलाई औल्याएको छ । राज्य र पीडित पक्षविष भएको ७ बुँदे सहमतिले तत्कालको घाउमा मलमल त लगाएको छ, तर भित्रि इन्फेक्सन अभै बाँकी छ ।

हामीले बुझ्नुपर्छ कि धर्म व्यक्तिगत आस्थाको विषय हो, तर समाज र राष्ट्र साभा हो । अग्ला पर्यालहरूले सुरक्षा होइन, शङ्कामात्र दिन्छन् । जबसम्म हामी एक-अर्काको मदरसा वा मन्दिरभित्र

कप्तान राजको घटना फेरि नदोहोरियोस् भन्नका लागि केवल स्मृति पार्क बनाएर पुग्दैन । यसका लागि राज्य र समाजले पाँच वटा क्षेत्रमा तत्काल काम थाल्नुपर्छ । मदरसा र गुरुकुल दुवैलाई शिक्षाको राष्ट्रिय मूलधारमा ल्याउनुपर्छ । त्यहाँको पाठ्यक्रममा आधुनिक विषयहरूको ६० प्रतिशत र धार्मिक विषयहरूको ४० प्रतिशत हिस्सा हुनुपर्छ । प्रत्येक मदरसामा नेपाली भाषा र सामाजिक शिक्षा अनिवार्य गारिनुपर्छ ताकि विद्यार्थीहरूमा राष्ट्रिय पहिचान बलियो होस् । एक धर्मले अर्को धर्मलाई अपमानित गर्ने खालका पाठ्यक्रमहरू हटाउनु पर्छ ।

कारण तीन जनाको ज्यान गयो । भिड नियन्त्रणका लागि चाहिने आधुनिक र कम घातक उपकरणहरूको सट्टा प्रहरीसँग अबै पनि बीसौं वर्ष पुराना एसएलआर राइफल छन् । रातको समयमा, बिजुली नभएको र चारैतिरबाट ढुङ्गाढुडा भइरहेको अवस्थामा एउटा

यदि राजनीतिक पहुँचका आधारमा दोषी उम्कन्छ भने त्यसले पीडित समुदायमा प्रतिशोधको भावना जन्माउँछ । कप्तानगज्जमा भएको भइफ पन यस्तै साना-साना प्रतिशोधहरूको सञ्चित स्वरूप थियो ।

समाधान के ?

कलानागज्जको घटना फेरि नदीहोवायोस् भन्नका लागि केवल स्मृति पार्क बनाएर पुग्दै न। यसका लागि राज्य र समाजले पाँच वटा क्षेत्रमा तत्काल काम थाल्नुपर्छ। मद्दसा र गुरुकुल दुवैलाई शिक्षाको राष्ट्रिय मूल्याधारमा ल्याउनुपर्छ। त्यहाँको पाठ्यक्रममा आधुनिक विषयहरूको ६० प्रतिशत र धार्मिक विषयहरूको ४० प्रतिशत हिस्सा हुनुपर्छ। प्रत्येक मद्दरसामा नेपाली भाषा र सामाजिक शिक्षा अनिवार्य गरिनुपर्छ ताकि विद्यार्थीहरूमा राष्ट्रिय पहिचान बलियो होस्। एक धर्मले अर्को धर्मलाई अपमानित गर्ने खालका पाठ्यक्रमहरू हटाउनु पर्छ।

ધાર્મિક સંસ્થાહરૂમા આઝે પ્રત્યેક પેસાકો
સ્રોત સ્પષ્ટ હુતુપર્હ । સમાજ કલ્યાણ પરિષદ રા
રાઈ બૈકમાર્ફત હાહેક સિધે આઝે કુને પને વિદો
આર્થિક સહયોગલાઈ પ્રતિબંધ લાગાનુપર્હ । ધાર્મિક
પર્વતયાકા નામમા આઝે વિદેશીહરૂકો ખિસા રા
ઝીહરૂકો ગતિવિધિલાઈ સુક્ષ્મ નિગરાનીમા રાહતુપર્હ ।
ખિંડ નિયન્ત્રણકા લાગે પ્રત્રેરીલાઈ વાટર ક્યાનન, રબર
ગુલેટ ર ટિપર યાસકા અત્યાધુનિક સ્વરૂપહરૂકા ડપલબધ
રાહતુપર્હ । સાથે, સામ્રાટકાંઈ રૂપમા સંવેદનશીલ
કેશમા યહોને પ્રહરીહરૂકાઈ સ્થાનીય સંસ્કૃતિ, ધર્મ ર
મનોવિજ્ઞાનકો બારેમા વિશેષ તાલિમ દિનુર્પર્હ ।

स्थानीय सरकारको नेतृत्वमा हिन्दु, मुस्लिम र अन्य समुदायका अगुवाहरू सम्मिलित सद्भाव समिति प्रत्येक वडामा सक्रिय हुनुपर्छ । सानातिना विवादहरूलाई धार्मिक रङ दिनु अगाडि नै यी

के भइहोको छ भनेर डारुनु पर्ने अवस्था रहन्छ। तबसम्म हाम्रो लोकतन्त्र सुक्षित हुन सक्दैन। राज्य अन्त मुकदर्शक वा फायर फाइटरमा बनेर बस्नु हुन्न। उसको आफ्नो नियमनकारी भूमिकालाई शक्ति बनाउनुपर्छ। कानुन सबैका लागि बराबर हुनुपर्छ—चाहे त्यो हिन्दु समाज सेना होस् वा इस्लामिक संघ। कप्तानगञ्जको माटोमा अब ह्नुपर्छ पार्कमात्र होइन, विश्वासको पार्क पनि निर्माण गर्नुपर्छ। जहाँ हिन्दु र मुस्लिमका छोराछोरीहरूले एक-अर्कालाई शत्रु होइन, नेपाली नागरिक र साथीका रूपमा चिन्नु सक्नु। विविधता हाम्रो कमजोरी होइन, शक्ति हुनुपर्छ। साम्प्रदायिक कानुनको केवल भाषणमा मात्र होइन, व्यवहारमा र कानुनको बाध्य-व्यवसाय देखिनुपर्छ। तब मात्र नेपालको राष्ट्रिय एकता कायमै रहनेछ।

स्वयम् धर्मगुरुहरू भन्नु, 'धार्मिक सहिष्णुता र सामाजिक सद्भाव कायम राख्नाका लागि संवेदनशील घटनालाई आधार बनाएर समाजमा वैमनस्यता, द्वेषभाव र विभाजन फैलाउने कुनै पनि गर्तिवर्षी छैन' संलग्न नहुन र आपसी विश्वासका कायम गर्न जिखी छ । हिन्दू धर्मका गुरु पण्डित राजेन्द्र ढकाल, बौद्ध धर्मका लामा राजेन्द्र स्याङ्बेन, ईसाई धर्मका पास्टर आकाश थुलुङ, इस्लाम धर्मका मौलाना मोहम्मद अताउल्लाह पिरात धर्मका गुरु धर्मराज मिल्बुले आइतबार जारी गरेको संयुक्त अपिलमा 'समुदायमा शान्ति, संवाद र मेलमिलापको सन्देश फैलाउन अग्रगण्य गर्दै हिंसा, घृणा र उत्तेजनाभन्दा सहिष्णुता, आपसी सम्मान र विवेकपूर्ण व्यवहारले मात्रै समाजलाई सुदृढ बनाउन सक्ने' उल्लेख छ । हामी सबैले यही कुरालाई आत्मसात् गर्नु । देशमा सामाजिक सद्भाव बढाउन सक्ने होलाभन्ने गरी । यो लेख रातोपाटीडटकममा सागर गरिएको छ ।

 ज्योतिष-मार्गदर्शन प्रसिद्ध ज्योतिषगुरु ई बिबेक 	
मेघ :	दिनको सुखवाती समयमा केही अलमल वा मानसिक चिन्ता रहन सक्छ ।
वृष :	दिनभरिको समयनिकै फलदायी रहेछ ।
मिश्रुन :	कार्यक्षेत्र वा पराज वा व्यवसायका लागि आजको दिन निकै उत्तम छ ।
कर्कट :	धार्मिक र सामाजिक कार्यमा रुचि बढ्नेछ ।
सिंह :	वादविवाद र जोखिमपूर्ण कामबाट टाढै रहनुहोला ।
कन्या :	दाम्पत्य जीवन र प्रेम सम्बन्धका लागि आजको दिन सुखद रहनेछ ।
तुला :	शत्रु र प्रतिस्पर्धीहम्माथि तपाईंको जित्नेछ ।
वृश्चिक :	बौद्धिक, साहित्यिक र रचनात्मक कार्यका लागि आजको दिन उत्कृष्ट छ ।
धनु :	पारिवारिक वातावरण केही अस्मत्तुष्टि वा विवाद देखिन सक्छ ।
मकर :	पराक्रम र आवृत्तिवशमा वृद्धि हुनेछ ।
कुम्भ :	आर्थिक दृष्टिकोणले आजको दिन निकै बलियो छ ।
मीन :	नयाँ वस्त्र वा उपहार प्राप्ति हुन सक्छ । मान-सम्मानमा वृद्धि हुनेछ ।
गुरुजीसङ्ग जन्मकुण्डली हस्तरेखा परामर्श लागी 9812005378	

महत्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू

जनकपुरधाम ०४१

बारुणा यन्त्र	५२००११	विद्युत फ्युज शाखा	५१०८३४, ५१०८३५
प्रहरी (हण्टीङ्गलाईन)	४२००१९, ४२०२१९, १००	साह केबुल	५२४७२२
एम्बुलेन्स (रेडक्रस)	१०२	जानकी केबुल	५२३७२८
एम्बुलेन्स (मेडिकल कलेज)	५२६०१०, ५२६०११	म्याक्स टीभी	०४१-५१०८९७, १८०१६६८६५२
एम्बुलेन्स (हिमालय युवा क्लब)	१८०४८१५१२६	नगर सेफ्टी टैंक सफाई सेवा	५२१२६२
अञ्चल अस्पताल	५२००३३	मुजेलिया प्रहरी चौकी	५२०७५०
जनकपुर सिटी हस्पिटल भानुचोक	५२५०१, ५२५८९९	सशस्त्र प्रहरी मुजेलिया	५२७२१३, ५२७८००
नेपाल शिक्षक संघ (एम्बुलेन्स)	१८०१६४४४५५, १८५४०२८२९६	बुद्ध एयर	५२५०२२
जानकी हेल्थकेयर सेन्टर रामानन्द चोक	५२५३४१	यति एयरलायन्स, शिवचोक	५१०३०१/५१०३०२
रक्तसंचार (रेडक्रस)	५२०८७०	होटल मानकी	१८५८१३३३४, १८५८१३३३४
ॐ शक्ति अध्ययन अनुसन्धान केन्द्र (एम्बुलेन्स)	१८५४०२७४३४	होटल रामा	५२००५९, ५२३८५४
कृष्णा नर्सिङ्गहोम	५२१९१८	वेलकम होटल	१८०१६२००६५, १८०१६२००६४
विरेन्द्र डन्टल हेल्थ केयर	५२८४३७	गौतम होटल, बर्दिबास	०४४-५५००३४
आँखा अस्पताल	५२०३९७	जलेश्वर अस्पताल	०४४-५२००७०
रेडियो टुडे (९१ मेगाहर्ज)	१८०१६२६०२६	प्रहरी (जलेश्वर)	०४४-५२०००९
एयर पोर्ट	५१००५८, ५१००५२	एम्बुलेन्स (जलेश्वर)	०४४-५२०१००
		विद्युत (जलेश्वर)	०४४-५२००६६, ५२०१६६

नेपाल रेल्वको समय तालिका

जनकपुरधाम - जयनगर

बिहान :- ८:३५ बजे

दिउँसो :- ११:४५ बजे

बेलुका :- १५:१५ बजे

जयनगर - जनकपुरधाम

बिहान :- १०:०० बजे

दिउँसो :- १३:४५ बजे

बेलुका :- १६:४५ बजे

जानकी मन्दिर प्रत्येक दिन	
बिहान ढोका खुलने समय	: ०५:०० बजे
बिहान पूजा आरती	: ०७:०० बजे
बिहान ढोका बन्द	: १२:०० बजे
अन्न क्षेत्र	: निःशुल्क भोजन
दिउँसो ढोका खुलने समय	: ०४:०० बजे
सन्ध्या पूजा आरती:साँझ	: ०७:३० बजे

सुनसरी घटनामा कमजोरी लुकाउन सरकारले देखावटी छानबिन समिति बनायो

टुडे समाचारदाता काठमाण्डु । सुनसरी घटनामा सरकारले आफ्ना कमजोरी लुकाउन र जनतालाई भ्रम छर्नको लागि देखावटी समिति बनाएको आरोप नेपाली कांग्रेसले लगाएको छ ।

काठमाण्डुमा बुधबार पत्रकार सम्मेलन गर्दै प्रवक्ता देवराज चालिसेले घटनाको निष्पक्ष छानबिन गर्नको लागि उच्चस्तरीय न्यायिक आयोगको माग गरे ।

उनले भने, 'सुनसरीको देवानगञ्ज, कप्तानगञ्ज घटनामा सरकारले संयमता पनि गुमायो, जवाफदेहिता पनि सरकारमा देखिएन । के यस्तै हुन्छ सरकाररु जनताको प्रश्न हो । पछिल्लो समय देशको विभिन्न स्थानमा देखिएको सरकारी सुरक्षा प्रणालीको कमजोरी र

सुरक्षा अनभिज्ञता, नीतिगत अनभिज्ञताले नागरिक सुरक्षालाई भन्नु असुरक्षित बनाएको छ ।'

सरकारका व्यक्ति फेसबुकमा सीमित देखिएको भन्दै सरकारको उपस्थिति गोली, लाठी र दमनमा मात्रै भेटिन थालेको बताए ।

उनले थपे, 'सरकार असंयमित भए पनि जनता संयमित भएर बस्नलाई अहिले शान्त हुँदै गएको छ । यी कुराहरू सामान्य घटना होइनन् । सरकारको नीतिहीनता र प्रशासनिक कमजोरीको नजरमा हेर्दा घटनालाई सरकारले ढाकछोप गर्न सक्दैन । ढाकछोप गर्न मिल्दैन ।'

उनले आफ्ना कमजोरी लुकाउन बनाइएको समितिले स्थायी समाधान नदिने बताउँदै भदौको घटनामा पनि सर्वस्वीकार्य आयोगको अभाव देखिएको टिप्पणी गरे ।

नेपालमा दर्ता भएका ६० हजार गैससमध्ये १० हजार सक्रिय

टुडे समाचारदाता काठमाण्डु । नेपालमा दर्ता भएका गैरसरकारी संस्थाहरूमध्ये ठुलो संख्या निष्क्रिय रहेको एक तथ्यांकले देखाएको छ ।

प्रतिनिधि सभा अन्तर्गतको कानुन, न्याय तथा मानव अधिकार समितिको बुधवारको बैठकमा समाज कल्याण परिषद् का सदस्यसचिव एवं महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालयका सहसचिव चक्रबहादुर बुढाले सो तथ्यांक सार्वजनिक गर्दै जानकारी गराए ।

सदस्यसचिव बुढाका अनुसार समाज कल्याण परिषद्वा हालसम्म करिब ६० हजार गैरसरकारी संस्था (एनजीओ) आबद्ध भए पनि तीमध्ये करिब १० हजार मात्रै सक्रिय अवस्थामा रहेका छन् । त्यसैगरी हालसम्म करिब २५० अन्तर्राष्ट्रिय गैरसरकारी संस्था (आईएनजीओ) ले नेपालमा काम गरेको रेकर्ड भए पनि हाल १३६ वटा संस्था मात्रै सक्रिय आयोजनासहित सञ्चालनमा रहेका छन् ।

समितिको बैठकमा विभिन्न अन्तराष्ट्रिय संस्थाहरूको गतिविधि र कानुनी प्रक्रियाबारे जानकारी दिँदै सदस्यसचिव बुढाले इन्टरनेशनल कमिसन अफ जुरिस्ट (आईसीजे) को पछिल्लो अवस्थाबारे स्पष्ट पारेका छन् । आईसीजेले सन् २००९ देखि नेपालमा कार्य शुरु गरेको र पछिल्लो पटक सन् २०२२ फेब्रुअरी २५ मा ५ वर्षका लागि सम्झौता नवीकरण गरेको छ ।

यस संस्थाले संक्रमणकालीन न्याय,

मानव अधिकार, सर्वोच्च अदालतको नजिर र पीडित समूहको कानुनी अधिकारका क्षेत्रमा कार्य गर्दै आएको छ । हाल सो संस्थाले अपांगता भएका महिला तथा बालिकाहरूको अधिकारका लागि 'इनेबल' नामक नयाँ परियोजना प्रस्ताव गरेको र उक्त प्रस्ताव हाल मन्त्रालयको सहजीकरण समितिमा छलफलका क्रममा रहेको छ ।

एम्नेस्टी इन्टरनेसनल नेपालको सन्दर्भमा यो संस्था २०६२ सालदेखि परिषद्वा आबद्ध रहेको र यसको आबद्धता २०८३ असार मसान्तसम्म बहाल रहने जानकारी दिइएको छ । एम्नेस्टीले सन् २०२६ का लागि ५ करोड १५ लाख ४२ हजार ५४० रूपैयाँको बजेटमा मानव अधिकार अभियान र वकालतसम्बन्धी आयोजना स्वीकृत गराएको छ । यसका

लागि वैदेशिक सहायता लण्डनस्थित अन्तर्राष्ट्रिय सचिवालयबाट प्राप्त हुने परिषद्को रेकर्डमा देखिएको छ ।

सदस्यसचिव बुढाले भने, 'समाज कल्याण परिषद्वा करिब ६० हजार एनजीओ आबद्ध छन्, जसमध्ये करिब १० हजार सक्रिय छन् ।' उनले अघि थपे, 'नेपालमा हालसम्म करिब २५० आईएनजीओले काम गरेका छन् भने १३६ संस्था मात्र सक्रिय छन् ।'

उनले आईसीजे सन् २००९ देखि परिषद्वा आबद्ध भई काम गरिरहेको र सन् २०२७ सम्मको परियोजना सञ्चालनमा रहेको बताएका छन्। यस्तै एम्नेस्टी इन्टरनेसनल नेपालले सन् २०२६ मा मानवअधिकारसम्बन्धी अभियान सञ्चालन गर्न करिब ५ करोड १५ लाख बजेटसहित

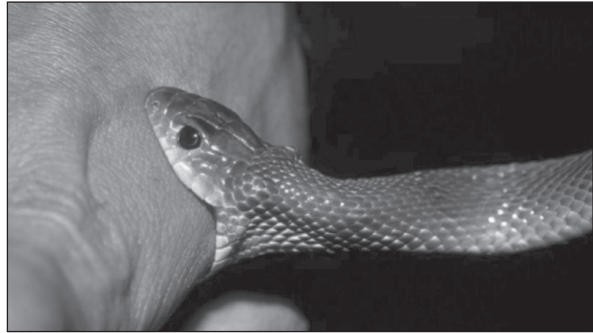
सर्पको टोकाइले बालिकाको मृत्यु

टुडे समाचारदाता मलंगवा । सर्लाहीको लालबन्दी नगरपालिका-२, नवलपुर गैरीटोलमा विषालु सर्प डस्दा एक अढाई वर्षिया बालिकाको मृत्यु भएको छ । घरमा खेलिरहेका बेला गोमन सर्पले डसेर अढाई वर्षिया बालिका शिवानीकुमारी बैठाको मृत्यु भएको हो ।

मंगलवार दिउँसो खेलिरहेकी बालिका एक्कासी चिच्याएर रुन थालेपछि सर्पले डसेको आशंका गरी आमा र घरमा इन्टरनेट जोड्ने आएका युवकहरू मिलेर खोजी गर्दा गोमन सर्प फेला परेका थिए । सर्पले डसेको पुष्टी भएपछि बालिकालाई उपचारका लागि लालबन्दी नगरपालिका-१, नवलपुरस्थित सर्पदंश उपचार केन्द्रमा ल्याइएको थियो ।

बालिकालाई यहाँ आधा घण्टाजति उपचार गर्दा पनि अवस्था भन्न गम्भीर बन्दै गएपछि स्वास्थ्यकर्मीले भेन्टिलेटरको सुविधा रहेको बर्दibas वा जनकपुर रेफर गरेका थिए । बर्दibas लगेर परीक्षण गर्दा बालिकाको मृत्यु भएको पुष्टी चिकित्सकले पुष्टी गरे ।

नवलपुर सर्पदंश उपचार केन्द्रका इन्चार्ज एवं एडिसिस्टेन्ट जर्नार्थ यादवले बालिकालाई विष चढिसकेर गम्भीर अवस्थामा ल्याइसकेको उपचार गर्न कठिनाई भएको बताए । उपचार केन्द्रको

भेन्टिलेटर सञ्चालनमा नरहेकाले एन्टीस्नेक भेनम चलाएर बर्दibas रेफर गरिएको यादवको भनाइ छ । बालिकाको मृत्युपछि आज दिउँसो परिवार, गाउँले र केही युवाहरू भएर नवलपुर सर्पदंश उपचार केन्द्रमा आइ उपचार केन्द्रको लापरवाहीका कारण बालिकाको मृत्यु भएको आरोप लगाएका थिए ।

सर्पदंश उपचार केन्द्रका स्वास्थ्यकर्मीले आफूहरूलाई भेन्टिलेटर लामो समयदेखि प्रयोगविहीन रहेको र एन्टिस्नेक भेनमको भरमा मात्र बालिकाको उपचार गर्न सम्भव नभएको भनी सम्झाएर पठाएका छन् ।

हरिवनका नगरप्रमुख रमेश बुढाथोकी, लालबन्दी १ का वडाध्यक्ष हरिहर भट्टराई, उपचार केन्द्रका अध्यक्ष उद्धवप्रसाद पौडेललगायत भएर पनि सम्झाइबुझाइ गरेका छन् । नवलपुर सर्पदंश उपचार केन्द्रमा भेन्टिलेटर र आईसियूको सुविधा

रहे पनि चलाउन जान्ने दक्ष जनशक्तिको अभावमा थन्काए राख्नुपरेको हो ।

सर्लाही १ की प्रतिनिधि सभा सदस्य नीतिमा भण्डारी कार्कीले केही समयअघि भेन्टिलेटर र आईसियू सञ्चालनका लागि स्वास्थ्य मन्त्री निशा मेहतालाई भेट्दै ध्यानाकर्षण गराए पनि सुनुवाइ हुन सकेको छैन । नवलपुर उपचार केन्द्र आफैँले पनि भेन्टिलेटर सञ्चालनका लागि पालिका, प्रदेश र संघ सरकारकहाँ कयौँ पटक धाइसकेको तर सुनुवाई नभएको उपचार केन्द्रका अध्यक्ष उद्धवप्रसाद पौडेलले बताए ।

अहिले बर्खा लागेपछि सर्पदंशका घटना भन्ने बढेका छन् । साउन लागेदेखि मात्र नवलपुर सर्पदंश उपचार केन्द्रमा सर्पले डसेका १३ जना बिरामी आइसकेका छन् । हिजो एकै दिन १० जना बिरामी सर्पले डसेर उपचारका लागि पुगेका थिए ।

वन क्षेत्र विस्तारमा वृद्धि

टुडे समाचारदाता जनकपुरधाम । पछिल्लो दुई दशकको अवधिमा धनुषामा वनक्षेत्र ११.१७ प्रतिशतले वृद्धि भएको छ । वन कार्यालय, निजी क्षेत्र तथा विभिन्न संघ संस्थाले वृक्षरोपण तथा हरियाली प्रवर्धनका कार्यक्रम सञ्चालन गरेपछि वनक्षेत्र विस्तार भएको दाबी गरिएको छ ।

डिभिजन वन कार्यालय धनुषाको तथ्यांक अनुसार दुई दशकको अवधिमा तीन हजार ८० हेक्टर वनक्षेत्र विस्तार भएको छ । सन् २००० मा २७ हजार ५७८ हेक्टर वनक्षेत्र थियो भने सन् २०२३ मा बढेर ३० हजार ६५८ हेक्टर पुगेको छ ।

डिभिजन वन कार्यालय धनुषाका डिभिजनल प्रमुख विनोद सिंहले वनक्षेत्र वृद्धि हुनुमा निजी क्षेत्रको महत्वपूर्ण योगदान रहेको बताउनुभयो । उहाँले राष्ट्रिय वनक्षेत्रको दायरा यथावत् रहेको बताउँदै निजी वनक्षेत्रमा वृद्धि भएकाले समग्रमा वनक्षेत्र बढेको बताएका छन् ।

उनका अनुसार पछिल्ला वर्ष निजी जमिनमा उल्लेखनीय वृक्षरोपण भएको छ । वन कार्यालय, समृद्धि वन परियोजनालगायत विभिन्न विकास साझेदार संघ संस्था तथा नागरिक स्वयम् सक्रिय भएर वृक्षरोपण गरेकाले हरियाली क्षेत्र बढेको उनको भनाइ छ ।

डिभिजनल प्रमुख सिंहले निजी जग्गामा औपलगायतका विभिन्न फलफूल तथा काठजन्य बिरुवा अत्यधिक रोपिएको बताउनुभयो । वन संरक्षण र हरियाली प्रवर्धनप्रति नागरिकको चेतना बढ्दै जाँदा निजी वनको अवधारणा पनि विस्तार हुँदै गएको उनले जानकारी दिएका छन् ।

वन अधिकृत तथा प्राविधिक अनिल साहका अनुसार एकै ठाउँमा आधा हेक्टर जमिनमा रुखबिरुवा भएको स्थानलाई वनक्षेत्रमा गणना गर्ने प्रावधान रहेको बताए । सोही मापदण्डका आधारमा निजी जग्गामा रोपिएको वृक्षलाई पनि वनक्षेत्रका रूपमा गणना गरिएको उनको भनाइ छ । उनका अनुसार पछिल्लो दुई

दशकमा निजी जमिनमा औप लगायत विभिन्न फलफूलका बोट, सिसौ, सेपेता जस्ता काठजन्य प्रजातिका रुख उल्लेखनीय रूपमा बढेका छन् । किसानले व्यावसायिक खेतीसँगै वृक्षरोपणलाई आमदानीको स्रोतका रूपमा लिन थालेपछि निजी वन विस्तार भएको उनले बताए ।

उनले हरियाली प्रवर्धनका लागि गत आर्थिक वर्षमा मात्र निजी क्षेत्र तथा विभिन्न सङ्घ संस्थालाई गरी एक लाख ५० हजार बिरुवा वितरण गरिएको जानकारी दिँदै नदी उकास, खाली सार्वजनिक जग्गा तथा अन्य उपयुक्त स्थानमा गरी ६० हेक्टर क्षेत्रफलमा वृक्षरोपण गरिएको बताए ।

खाना पकाउने ज्यासको आपूर्ति सहज बनाउन निर्देशन

टुडे समाचारदाता काठमाण्डु । राष्ट्रिय सभाको संघीयता सबलीकरण तथा राष्ट्रिय सरोकार समितिले बजारमा खाना पकाउने ग्यासको आपूर्ति तत्काल सुनिश्चित गर्न सरकारलाई निर्देशन दिएको छ ।

सिंहदरबारमा बुधबार बसेको समितिको बैठकमा समिति सभापति जयन्तीदेवी राईले समितिको तर्फबाट सरकारलाई यस्तो निर्देशन दिइन् ।

सभापति राईले उपभोक्ता हित संरक्षणका लागि बजार अनुगमनलाई प्रभावकारी बनाउन तथा आवश्यक नीतिगत र कार्यान्वयनका कदम तत्काल अघि बढाउन सरकारलाई निर्देशन दिइएको बताएकी छन्। देशभर गुणस्तरीय वस्तु तथा सेवाको आपूर्ति व्यवस्थालाई प्रभावकारी बनाउन तथा कृत्रिम अभाव

र कालोबजारी नियन्त्रण गर्न समितिले जोड दिएको छ ।

दैनिक उपभोग्य वस्तु तथा सेवाको अस्वाभाविक मूल्यवृद्धि नियन्त्रण गर्न, सर्वसाधारणको सहज पहुँच हुने गरी सुपथ मूल्य पसलको नियमित अनुगमन तथा क्षेत्रगत दायरा विस्तार गर्न र प्रत्येक पसलमा अनिवार्य रूपमा मूल्यसूची

राख्ने व्यवस्था कार्यान्वयन गर्न पनि सरकारलाई निर्देशन दिइएको छ ।

बैठकमा निर्णय सार्वजनिक गर्दै सभापति राईले भनिन्, 'बजारमा खाना पकाउने ग्यासको तत्काल सुनिश्चितता गर्ने, देशभर गुणस्तरीय वस्तु तथा सेवाको सहज आपूर्तिको व्यवस्था मिलाई कृत्रिम अभाव एवं कालोबजारी

नियन्त्रण गर्ने निर्णय गरिएको छ ।'

उनले अगाडि भनिन्, 'दैनिक उपभोग्य वस्तु तथा सेवाहरूको अस्वाभाविक मूल्य वृद्धिमा नियन्त्रण गर्ने र सर्वसाधारणको सहज पहुँच हुने गरी सुपथ मूल्य पसलहरूको नियमित अनुगमन र क्षेत्रगत दायरा विस्तार गर्ने निर्देशन दिइएको छ ।'

यस्तै प्रत्येक पसलमा मूल्यसूची अनिवार्य रूपमा राख्ने व्यवस्था गर्न र तहगत सरकार एवम् अन्तरमन्त्रालयबिच समन्वय र सहकार्य गर्दै नियमित रूपमा बजार अनुगमन गर्न समितिले निर्देशन दिएको छ ।

सभापति राईका अनुसार संघ, प्रदेश र स्थानीय तहका सरकारीबिच तथा सम्बन्धित मन्त्रालयहरूबिच समन्वय र सहकार्य गर्दै नियमित बजार अनुगमन सञ्चालन गर्न सरकारलाई भनिएको छ ।

फरार १३ प्रतिवादी पक्राउ

टुडे समाचारदाता वीरगञ्ज । पर्सा प्रहरीले विभिन्न मुद्दामा अदालतबाट दोषी ठहर भई लामो समयदेखि फरार रहेका १३ जना प्रतिवादीलाई पक्राउ गरेको छ ।

जिल्लाका विभिन्न स्थानमा विशेष खोजतलास अभियान सञ्चालन गरी कैद सजाय तथा जरिवानाको फैसला भइसकेका फरार प्रतिवादीहरूलाई नियन्त्रणमा लिइएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय पर्साले जनाएको छ ।

प्रहरीका अनुसार पक्राउ परेकामध्ये ६ जना चेक अनादर मुद्दाका रहेका छन् । यस्तै, ३ जना धर्लु हिंसा, २ जना कुटपिट तथा

१ जना बिगोभरि भराउने मुद्दामा दोषी ठहर भएका प्रतिवादी छन् । बिगोभरि भराउने मुद्दाका एक प्रतिवादीलाई अदालतले दुई वर्ष कैद सजाय सुनाएको थियो ।

जिल्ला प्रहरी कार्यालय पर्साका प्रवक्ता प्रहरी नायब उपरीक्षक चक्रबहादुर मल्लले पक्राउ परेका सबै प्रतिवादीलाई आवश्यक कानुनी प्रक्रिया पूरा गरी जिल्ला अदालत पर्सामा उपस्थित गराइएको जानकारी दिए । अदालतबाट फैसला भई फरार रहेका प्रतिवादीहरूको खोजी तथा पक्राउ अभियानलाई आगामी दिनमा पनि निरन्तरता दिइने प्रहरीले जनाएको छ ।

'वैदेशिक रोजगारीमा जाने श्रमिकले निश्चित शुल्क अनिवार्य तिर्नुपर्छ'

टुडे समाचारदाता काठमाण्डु । वैदेशिकरोजगारीमा जाने श्रमिकले अनिवार्य रूपमा निश्चित शुल्क तिर्नुपर्ने नेपाल वैदेशिक रोजगार व्यवसायी संघका अध्यक्ष डिकबहादुर खत्रीले बताएका छन् ।

काठमाण्डुमा बुधबार उद्योग तथा वाणिज्य र श्रम तथा उपभोक्ता हित समितिको बैठकमा वैदेशिक रोजगार व्यवस्थापन सम्बन्धमा भएको छलफलमा बोल्दै उनले वैदेशिक रोजगारीमा जाने श्रमिकले कानुनअनुसार केही निश्चित शुल्क आफैँले तिर्नुपर्ने व्यवस्था रहेको बताए ।

श्रमिक बिमा, स्वास्थ्य परीक्षण, सामाजिक सुरक्षा कोष (एसएसएफ) र वैदेशिक रोजगार प्रवर्द्धन बोर्डको कल्याणकारी कोषलगायतका शीर्षकमा लामे रकम श्रमिक स्वयंले तिर्नुपर्ने उनले स्पष्ट पारेका छन्। समाजमा वैदेशिक रोजगार व्यवसायीले यी सबै रकम आफ्नै खर्चमा राख्ने गरेको भन्ने गलत धारणा बनेको उल्लेख गर्दै उनले त्यसलाई अन्त्य गर्न लागत संरचना पारदर्शी रूपमा सार्वजनिक गर्नुपर्नेमा जोड दिएका छन् ।

वैदेशिक रोजगारीमा जान चाहने श्रमिकलाई सुरक्षित नै कुन शीर्षकमा कति शुल्क लाग्छ भन्ने स्पष्ट जानकारी दिनुपर्ने उनको भनाइ छ । यसले उनीहरूलाई आवश्यक आर्थिक तयारी गर्न

सहज हुने उनले बताएका छन् ।

बैठकमा बोल्दै अध्यक्ष खत्रीले भने, 'हामीले बुझ्नुपर्ने कुरा के छ भने वैदेशिक रोजगारीमा जान एउटा निश्चित शुल्क श्रमिकले तिरेर जानु पर्नेछ । श्रमिक इन्सुरेन्स, स्वास्थ्य परीक्षण, एस.एस.एफ र प्रवर्द्धन बोर्डको कल्याणकारी कोषसँग सम्बन्धित विषयहरू श्रमिकले नै तिरेर जानुपर्ने रकमहरू हुन् ।'

नेपाली समाजमा व्यवसायीले ती रकम लिएर आफ्नो खर्चमा राखे भने गलत भाष्य निर्माण भएको उल्लेख गर्दै उनले थपे, 'वैदेशिक रोजगारीमा जान चाहने श्रमिकलाई अब यति चाहिँ तपाईंहरूको लामे शुल्क नै हो है भनेर स्पष्ट रूपमा भन्नुपर्छ । त्यसो भयो भने उहाँहरू त्यो रकमको पनि प्रिपरेसन गर्नुहुन्छ ।'

उनले वैदेशिक रोजगारसम्बन्धी ऐन संशोधन गर्न पनि माग गरेका छन् । साथै सरकारले धेरैलु कामदार रोक्ने निर्णय गरेर अवैध रूपमा कामदार पठाउने वातावरण सिर्जना गरिरहेको आरोप पनि उनले लगाएका छन् ।

शिलबन्दि दरमाउ प्रस्ताव आहवानको सूचना

(प्रथम पटक प्रकाशित मिति: २०८३/०४/२१)

आझा नेपालको कार्यक्रम संचालन भईरहेको क्षेत्रहरूका लागि इच्छुक आपूर्तिकर्ताहरूबाट Hotel Service तथा Vehicle Hiring Service को लागि आर्थिक बर्ष २०२६/०२७ का लागि शिलबन्दि दरमाउ प्रस्तावको आह्वान गरिएको छ । यो सूचना प्रकाशन भएको मितिले ७ दिन भित्र फर्म दर्ता प्रमाण पत्र, मु.अ.कर दर्ता प्रमाणपत्र तथा चालु आर्थिक वर्ष २०८१/८२ को कर बुत्ता प्रमाण-पत्रको प्रतिलिपि लगायत माग गरीएका कागजातहरू संलग्न गरी शिलबन्दि दरमाउ प्रस्ताव पेश गर्नुहुन अनुरोध छ । रीतपूर्वक भरीएको दरमाउ पत्रको प्रत्येक पानामा सही गरी सिलबन्दी गरी मिति २०८३/०४/२७ गते (१२ अगस्त २०२६) भित्र आझा नेपालको कार्यलयको निम्न ठेगानामा वा tenders@adraneapal.org ईमेलमा सही छाप गरिएको दरमाउपत्र ईमेल गरी पठाउनु पर्ने छ । तोकिएको समय भन्दा पछि आएका बोलपत्रहरू समावेश गर्ने वा नगर्ने अधिकार आझा नेपालमा निहित रहने छ ।

Locations for service delivery: Sarlahi, Rautahat, Bardibas, Janakpur

दरमाउ प्रस्ताव पत्र, TOR, code of Conduct तथा विस्तृत जानकारीका तथा आझा नेपालको वेवसाइटको निम्न ठेगानाबाट प्राप्त गर्नु हुन अनुरोध छ ।

<https://adraneapal.org/get-involved/express-of-interest-2/>

अन्य थप जानकारीका लागि:

संपर्क ईमेल : procurement@adraneapal.org
आझा नेपाल , बखुण्डोल, नैत्री मार्ग, ललितपुर
फोन नं. ०१-५५५५९२३, ५५५५९२४

